

det vil erindres, at Regeringens Forslag paa meget væsentlige Punkter blev fraveget. Lovforslaget blev imidlertid fremsat i Folketinget i den Form, Landstinget havde givet det, altsaa for saa vidt med Tilslutning fra Regeringen, om end med nogen Reservation. Folketinget har nu i 3 Sessjoner behandlet Lovforslaget, og det vender tilbage til dette Ting i en meget væsentlig ændret Form. Dette Lovforslag har saaledes allerede foreligget Rigsdagen ikke saa faa Aar, og jeg tør vistnok gaa ud fra, at det er den almindelige Opfattelse i begge Ting, som det ogsaa er i Regeringen, at det er i høj Grad ønskeligt nu at faa denne Sag tilendebragt, at saa en Lov færdig. Dette kan ikke ske, uden at der maa vises nogen Resignation fra de forskellige Sider og ikke mindst fra Regeringens, thi det kan ikke nægtes, at adskillige af de Forudsætninger, som Regeringens Forslag gik ud fra, have vist sig ikke at kunne holdes. Jeg tror ogsaa at kunne sige, at Folketingets Affattelse paa ret væsentlige Punkter afviger ikke ubetydeligt fra Landstingets, men der er dog visse Synsmaader i begge Ting, som ere nogenlunde fælles, og som gaa noget imod det, som Regeringen fra først af troede at maatte hævde som det rigtige. Men, som sagt, det skal ikke mangle paa Smøbekommen fra Regeringen, hvis man ellers kan faa Lovforslaget gennemført, hvilket jeg, som jeg allerede har udtalt, maa anse for i høj Grad ønskeligt, ikke blot fordi Emnet i sig selv er vigtigt, men ogsaa fordi der maa være opstaaet i Befolkningens Forventninger om, at man vil se denne Sag gennemført ved Lejlighed. Dette anser man for ønskeligt i Almindelighed, og der kan ogsaa nævnes specielle Grunde, hvorfors man maa ønske at komme til et Resultat. Det ligger i Sygekassernes Stilling, det ligger i den ret betydelige Sygelighed, som har vist sig i den senere Tid, og som gør Stillingen vanskelig for dem, og det ligger til dels ogsaa i den Stilling, Lægespørgsmaalet har faaet, saaledes at jeg tror, at man maa være enig om, at der maa arbejdes med Kraft for at faa Sagen gennemført. Jeg haaber ogsaa, at det ved Smøbekommen fra forskellige Sider skal kunne lykkes. — Maa ske jeg maa nævne, at da Regeringsforslaget blev fremsat her, var Synspunktet noget andet, end det har været i andre Lande. I nogle Stater er man gaaet til at yde Sygekasserne en vis formel Hjælp om jeg saa maa sige, nogen Stempelbegunstigelse, og man har søgt at lette dem, at staffe Orden i deres Regnskaber o. L., men iøvrigt stille dem ganske frit. Andre Steder er man gaaet til egentlig Tvangsanvendelse, idet

man har sagt: De vedkommende, som ere smaaatstillede i Samfundet, skulle være sygeforsikrede; dertil skal der ydes Bidrag af Arbejdsgiverne, af Kommunerne og af dem selv o. s. v. Nos os er man gaaet en anden Vej, og man gjorde det, fordi Udviklingen af den frivillige Sygekasseinstitution jo er ret frodig. Man troede at maatte respektere den saa vidt muligt, tage den under Armene, give den et Bidrag fra det offentlige, altsaa hjælpe den paa den Maade. Jeg skal erindre om, at det allerede den Gang var forudsat, at Statskassen kunde yde i hvert Fald et midlertidigt Bidrag, og det er mig ikke bekendt, at man noget andet Sted er gaaet dertil. Vi have altsaa paa Forhaand erklæret os for at ville stille os gunstig og hjælpende i temmelig stort Omfang overfor Sygekasserne. Paa den anden Side mente man, da Regeringsforslaget blev fremsat, at naar man fra det offentlige skal yde et saadant Bidrag til Sygekasserne, maatte der ogsaa indenfor den Kamme, der overhovedet var opstillet, være nogle garanterende Bestemmelser med Hensyn til, at Folk kunne blive sygeforsikrede, ikke saaledes at der lægges Tvang paa dem for at blive det, men dog saaledes, at der er Mulighed for, at de, naar de en Gang ere det, kunne vedblive at være det. Derfor kom § 6 ind. Om dette kan fastholdes, derom tør jeg ikke sige noget i dette Øjeblik; thi det er bekendt, at den hele Bevægelse i Sygekassevevningen er gaaet ud paa at bevare den Frihed og Bevægelighed, Sygekasserne have, at blive fri for ethvert Baand, der kunde genere for Fremtiden, og ved Siden af indføre Bidrag fra det offentlige, og det er en Bevægelse, der er bleven støttet paa de to og i det andet Ting.

Naar jeg vender mig til Lovforslaget, som det nu er vedtaget, maa jeg gøre opmærksom paa i alt Fald adskillige af de Hovedbestemmelser, der ere komne ind i det andet Ting, og som ere ny for Landstinget eller i alt Fald væsentlig ændrede, siden Landstinget behandlede Sagen; og jeg skal sige lidt om nogle af dem, for saa vidt det maa anses for nødvendigt. — Allerede i § 3 vil man træffe en saadan Forandring, idet Anerkendelsen af en Sygekasse med et Medlemsantal, der er under 50 men dog ikke under 30 efter § 3 ikke blot er tilladt, men det er blevet stillet saaledes, at Anerkendelsen i visse Tilfælde skal gives. Det er en Bestemmelse, som der tidligere har været Betænkneligheder ved, og jeg nævner den blot foreløbig. Jeg skal tilføje, at i Paragraffens sidste Stykke, er der kommet en Bestemmelse ind, som mildner Betænkneligheden noget,